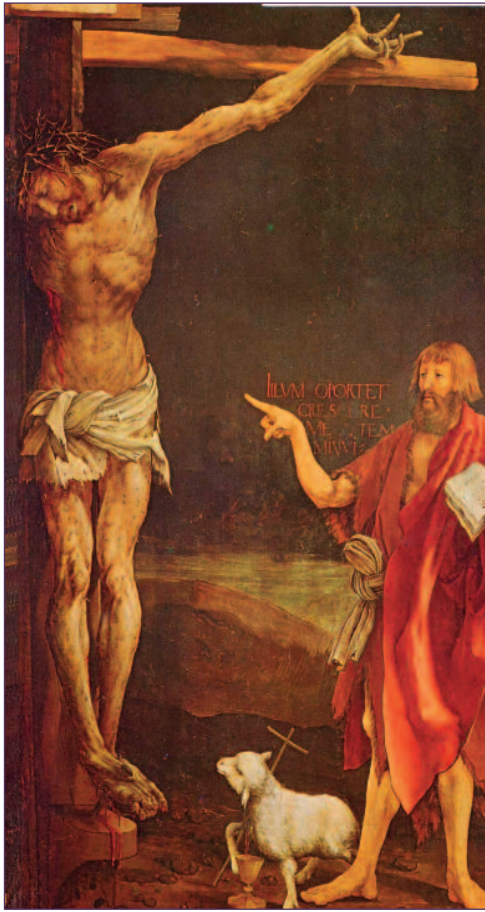

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2011. december 11.
Advent 3. vasárnapja

Örüljete az Úrban!

Az adventi koszorún meggyújtott Harmadik gyertya jelzi, hogy egyre közelebb kerülünk Urunk születésének napjához. Ez a harmadik gyertya a keresztény hagyomány szerint nem a bűnbánatra akar figyelmeztetni minket, mint a többi lila színű, hanem ez a rózsaszín gyertya az örömet jelzi számunkra. Gaudete vasárnapnak, öröm-vasárnapnak is nevezzük ezt a napot.

„Örüljete az Úrban szüntelenül: újra csak azt mondom, örüljete, az Úr közel van!” – ezekkel a szavakkal kezdődik ma, Advent 3. vasárnapján a szentmise. Szintén az örömrre irányítja figyelmünket az olvasmány, amelyben Izajás próféta a következőket mondja: „Nagy örömmel örvendezem az Úrban, lelkem ujjong az én Istenem-

ben”, valamint a zsoltár is, amely Szűz Mária imádsága: „Magasztalja lelkem az Urat, és szívem ujjong üdvözítő Istenemben”. A szentmise imádságaiból sugárzó öröm átjárja a lelküket és örömtelivé teszi adventi várakozásunkat. Örvendezésünk oka az, hogy közeledik Karácsony ünnepe, egyre közelebb kerülünk a naphoz, amikor beteljesedik várakozásunk és meglátjuk a Megváltót.

Napjainkban az öröm fogalmát felváltotta a szórakozás, mintha az emberek nem az igazi öröm forrását keresnék, hanem csak a szórakozás lehetőségét. Az öröm és a szórakozás nem ugyanaz! A különféle szórakozási formák kívülről hatnak az emberre, és rövid ideig biztosítják a kikapcsolódás élményét, majd a szórakozni vágyó ember újabb lehetőségeket keres. Ezzel szemben az igazi öröm belülről fakad, a szívükből ered és tartósnak bizonyul.

Útmutató próféta

A mai evangéliumban Keresztelő Szent János tanúságtételét hallottuk Jézus Krisztusról

Igazi próféta ő, aki nem a maga szavait mondja el és nem a saját gondolatait hirdeti, hanem az Isten küldöttként azt hirdeti a népnek, amivel Isten bízta meg. János, mint igehirdető abból meríti bátorságát és határozottságát, hogy Isten küldte őt. Ebben az értelemben mondhatjuk, hogy nem „magabiztos”, hanem Isten megbízottja. Krisztus örömhírének hirdetése a világban mindannyiunk kötelessége. Mindig örömmel végezzük ezt az Istentől kapott feladatunkat!

János tanúságtételének igazi lényege abban rejlik, hogy nem önmagáról,

hanem Jézusról tesz tanúságot. A Jánoshoz küldött papok és leviták arra kíváncsiak, hogy ki János. „Ki vagy te?” – kérdezik tőle. János ekkor nem beszél származásáról, nem mondja el, hogy kik a szülei, nem olvassa fel részletes önéletrajzát és nem dicsekszik élete egyetlen eseményével sem. Kijelenti, hogy nem ő a várt Messiás, aki azonban hamarosan el fog jönni, sőt már ott áll a nép körében. Bár a küldöttek János személye iránt érdeklődnek, ő mégsem önmagáról beszél, hanem Jézusra irányítja a figyelmet. Szavaink és életünk tanúságtételével irányítsuk Jézusra az emberek figyelmét!

Jánoshoz hasonlóan mi is „útkeresők” és „útmutatók” vagyunk, akik önmagunk számára meg akarjuk találni és mások számára szeretnénk megmutatni az Istenhez, az üdvösségre vezető utat.

Örömünk forrása

Urunk, Jézus Krisztus, egyetlen reményünk és megváltónk! Téged követve azt választjuk, hogy szívünk mélyéből szeretünk.

Te az Evangélium örömet adod nekünk. Amikor ellentmondások támadják meg lelkünket, add nekünk, hogy rád bízhatunk magunkat és családjunkat, ó Krisztus, és mi igyekezünk megosztani veled mindazt, ami az életben ránk nehezedik.

Te legyél örömünk forrása, és taníts minket arra, hogy minden élethelyzetben észrevegyünk téged, és a te örömet sugározzuk családtagjaink és minden ember felé!

Advent 3. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Advent 4. vasárnapja
Iz 61,1-2a. 10-11 1Tessz 5,16-24 Jn 1,6-8	Szám 24,2-7. 15-17a Mt 21,23-27	Szof 3,1-2. 9-13 Mt 21,28-32	Iz 45,6b-8. 18.21b-26 Lk 7,19-23	Iz 54,1-10 Lk 7,24-30	Iz 56,1-3a. 6-8 Jn 5,33-36	Ter 49,2.8-10 Mt 1,1-17	2Sám 7,1-5.8-16 Róm 16,25-27 Lk 1,26-38